

ЕЛЕМЕНТИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЯК КОМПОНЕНТ НЕПЕРЕРВНОЇ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

Берест Т.М. (Харків)

Використання дистанційних форм освіти у вищій школі набуває все більшого поширення з огляду на особливості освітньої політики України та на специфіку сучасного студентського контингенту. Значну роль у сприянні дистанційному навчанню відіграє й актуальна на сьогодні ідея навчання протягом усього життя.

Нормативно-правовою базою [3, 6] дистанційне навчання визначається як «індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і реалізації способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу в спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій».

Дистанційні курси є ефективними для індивідуальної та самостійної роботи, дозволяють пристосовувати стаціонарні курси до індивідуального користування, надають можливості для поглибленого вивчення дисциплін, а також вибудовування індивідуальної навчальної траєкторії студента. Застосування елементів дистанційного навчання дозволяє розв'язати проблеми студентів, які працюють, перебувають на стажуваннях, слухачів факультетів післядипломної освіти та заочного навчання.

У Харківському гуманітарному університеті «Народна українська академія» елементи дистанційного навчання мови запроваджено з 2008 року. Створено дистанційні курси відповідно до розробленої в Академії та затвердженої Міністерством освіти і науки України авторської інтегрованої програми безперервного навчання мови [1]. Вихідними матеріалами для курсів стали навчальні посібники та методичні рекомендації викладачів.

Курси застосовуються для мовної підготовки перекладачів поетапно [2].

Доуніверситетську підготовку забезпечує курс, метою якого є максимальне сприяння формуванню в абітурієнтів навичок грамотного письма та мовлення; підготовка слухачів до успішного проходження ЗНО та до навчання у ВНЗ. Завданням цього курсу є удосконалення знань та навичок, набутих у школі; вироблення навичок ефективного виконання тестових завдань та написання власного висловлення.

Курси лексикології, морфології та стилістики сучасної української літературної мови, тісно пов'язані з професійною підготовкою в Україні викладача іноземних мов, перекладача, учителя супроводжують студентів-перекладачів першого року навчання. Серед завдань курсу – актуалізація знань про лексичний склад, фразеологію та морфологію, а також про систему функціональних стилів; подання теоретичної основи для стилістично

доцільного перекладу з інших мов. Матеріал у курсах подається під кутом зору специфіки використання, перекладу та стилістичних можливостей мовних одиниць.

Дистанційні курси синтаксису та української мови за професійним спрямуванням є допоміжними для студентів другого й третього років навчання.

Для студентів факультету післядипломної та додаткової освіти створено дистанційний курс, у тематичних блоках якого розглядаються питання орфоєпії та орфографії, особливості лексичних, фразеологічних, морфологічних, синтаксичних та пунктуаційних норм літературної мови; культури мовлення, особливостей складання, перекладу українською мовою та редагування текстів документів[4, 5].

Отже, дистанційні курси протягом усього навчання знайомлять студентів із рівнями мовної структури; демонструють стилістичні можливості мовних засобів; допомагають удосконалити орфографічні й пунктуаційні навички; виробити навички вибору потрібних мовних засобів.

Література

1 Авторська інтегрована програма неперервної підготовки з української мови в Народній українській академії / Нар. укр. акад., [каф. українознав. ; авт.-упоряд.: Т. М. Берест]. – Х. : Вид-во НУА, 2012. – 288 с.

2 Берест Т. Н. Использование дистанционных форм обучения / Берест Т.М. , Купрікова Г. В. // Вузовская кафедра. Особенности функционирования в условиях модернизации образования : монография / Нар. укр. акад. – Харьков, 2015. – Разд. 2.1. – С. 85–98.

3. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-18. [Електронний ресурс]: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.

4. Купрікова Г. В. Дистанційне навчання в післядипломній освіті / Г. В. Купрікова // Дистанційна освіта України–2013. Інформаційне освітнє середовище у системі дистанційного навчання в закладах освіти: інноваційні та психологічні аспекти : збірник наукових праць – Х.: ХНАДУ, 2013. – С. 113–116 (0,5 п.л.) [Електронний ресурс]: <http://litos.khadi.kharkov.ua/>

5. Купрікова Г. В. Упровадження інформаційних технологій на факультеті післядипломної освіти як чинник підвищення якості підготовки фахівця / Купрікова Галина Віталіївна // Пробл. освіти. – [Київ], 2015. – Вип. 80, ч. 2. – С. 158–160.

6. Наказ МОН України «Про затвердження Положення про дистанційне навчання» від 25.04.2013 р. № 466 (зі змінами). [Електронний ресурс]: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13>